

Doemetoeh, al voor dictee nonies in Bresjes, Gino?

De invite ontvingen jullie via je POP-server. Als continue e-mailchecker die mij niet gedelist had, heeft zij haar jawoord op de dictee-uitnodiging ook ge-bcc'd naar haar fiancé – met ballen, die erop reageerde met een frownie: krijgen we dan een e-ticket teruggemailed?

Willen jullie mij allereerst biecht horen? Ik wil een belijdenis doen: cet aveu dépouillé d'artifice moet u niet al te ad litteram nemen, maar ik vertoonde monachale neigingen: ik zag mezelf als ruig behaarde monnik in het dominicaner klooster van Monnickendam onder abbatiale voogdij.

Het liep anders. Ik kwam uit ergens tussen enerzijds vrijzinnig protestantisme – ook daarbij vind je zoïlussen – en anderzijds gekrookterieters met hun hel-en-verdoemenispredicaties over zondebesef. Deze laatsten waarschuwden mij: een kerkgebouw van de doopsgezinden heet vermaning, maar ook voor de Gehoefde, de Boze en Kille Kobus.

Af en toe krijg ik de geest. Zo zong ik mee in een geestenrei, kwam de Geest des Heren over mij, maakte ik kennis met een in de dampkring levend sylfenwezen à la Oberon, deed ik in India ayurvedakennis op, ben ik nog geheel compos mentis en lijd ik dus niet aan distractie, vereerde ik in Suriname een yorka, ontmoette ik een djinn tussen hemel en aarde en is mijn vis animae ongebroken.

Ik lees graag. Denk aan dick- en chicklit, maar ook aan samizdatboeken, en niet te vergeten schund. De Literatuur met een grote L verslindt mijn andere ik. Laatst deed ik nog mee aan een cadavre exquis en arthuristiek en scandinavistiek zijn mijn grote liefdes, net als de frisianistiek.

Ik reis graag, laatstelijk naar takitakiland. Ik hoorde de siksiyuru's krekelen, men offreerde mij een liter bier uit een dyogo, ik hoorde creools-Surinaamse zang en ik zag een poging tot omkoping van een obiaman met tyuku's. Men vertelde mij over de sergeantencoup van de latere boutisten. Tijdens het voeteren in Paramaribo leerde men mij hoe je woorden als 'madrie' en 'fietjebal' daar schrijft.

Ik zing graag. Van huis uit ben ik bas-bariton, niet te verwarren met de buffobas. In een solfeggioklasje leerde ik het ut, re, mi en hoe je met begeleiding van de orgelregisters bourdon en quintadeen iets moois kon laten horen. Aan zing- en scatzang heb ik me nooit gewaagd, noch aan sirenenzang – u weet wel: domicilieerden die niet bij Scylla en Charybdis?

Sporten doe ik ook graag. Het korfbal-abc ken ik natuurlijk op mijn duimpje. Croquet en cricket speel ik graag en het jeu de boules versmaad ik niet. Bij het golfen heb ik een

vaste caddie: die wilde pas de dead ball oprapen! Godzijdank heb ik nog nooit gewhift. Ooit sloeg ik met een wedge het wedgwood aan gruzelementen. Na elke hole ga je naar de volgende teepeg.

Maar bovenal ben ik wetenschapper. Daar weet ik heel veel van af: uit de scheikunde ken ik aceetaldehydeverbindingen, uit de fysica de geisslerse buis, uit de metaalkunde de brinellhardheidsgraad, uit de elektrotechniek de megohm, uit de plantkunde de myriofyllische planten, uit de taalkunde de svarabhaktivocaal, uit de ruimtevaart de esanaut, uit de medische hoek de stegomyia en bij de stoffen het coir.

O ja, het gaat over dictees en het mocht niet te gemakkelijk zijn! Welke taaltuiniersimport heeft het meeste indruk op mij gemaakt, zo vroeg men mij. Hier mijn top tien: chaebol, giaur, löyly, conchiglie, zoögloea, worcestershiresaus, brougham, ghee, gaultheria en decher.